

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 20 november 2008*

I mål C-375/07,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) genom beslut av den 13 juli 2007, som inkom till domstolen den 3 augusti 2007, i målet

Staatssecretaris van Financiën,

mot

Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna J.-C. Bonichot, J. Makarczyk, P. Küris och C. Toader (referent),

* Rättegångsspråk: nederländska.

generaladvokat: V. Trstenjak,
justitiesekreterare: handläggaren C. Strömholm,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 22 maj 2008,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV, genom H. de Bie, advocaat,
- Nederländernas regering, genom C. Wissels, C. ten Dam och M. Mol, båda i egenskap av ombud,
- Greklands regering, genom K. Georgiadis samt genom Z. Chatzipavlou och I. Pouli, samtliga i egenskap av ombud,
- Italiens regering, genom I.M. Braguglia, i egenskap av ombud, biträdd av G. Albenzio, avvocato dello Stato,
- Europeiska gemenskapernas kommission, genom M. Patakia, biträdd av F. Tuytschaever, advocaat,

och efter att den 4 september 2008 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser dels det tulltaxenummer som ska tillämpas vid import av rispapper och en eventuell ogiltighet av kommissionens förordning (EG) nr 1196/97 av den 27 juni 1997 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EGT L 170, s. 13) (nedan kallad klassificeringsförordningen), dels vilket företräde som ska ges den nationella domstol vid vilken talan mot ett beslut om uppbörd i efterhand av importtull har väckts, när Europeiska gemenskapernas kommission redan har gjort vissa bedömningar i materiellt eller rättsligt hänseende angående de ifrågavarande importtransaktionerna.
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Staatssecretaris van Financiën och Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV (nedan kallat H & S) angående tullklassificeringen av plattor av ris, även kallade rispapper.

Tillämpliga bestämmelser

Gemenskapsrätten

Lagstiftningen om tullklassificering av rispapper

- 3 Genom rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk

specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22) har det införts en heltäckande nomenklatur över varor som är föremål för import- eller exporttransaktioner inom Europeiska gemenskapen (nedan kallad KN), och denna återfinns i bilaga I till nämnda förordning.

4 Undernumren 1901 90 99 och 1905 90 20 i KN, i dess avfattning enligt kommissionens förordning (EG) nr 1624/97 av den 13 augusti 1997 om ändring av bilaga I till förordning nr 2658/87 (EGT L 224, s. 16), kunde tillämpas i målet.

5 Numren 1901 och 1905 i KN samt motsvarande undernummer har följande lydelse i fransk version:

1901	Extraits de malt; préparations alimentaires de farines, semoules, amidons, féculés ou extraits de malt, ne contenant pas de cacao... non dénommées ni comprises ailleurs; préparations alimentaires de produits des n ^{os} 0401 à 0404, ne contenant pas de cacao... non dénommées ni comprises ailleurs:
...	
1901 90 99	— — — autres:
...	
1905	Produits de la boulangerie, de la pâtisserie ou de la biscuiterie, même additionnés de cacao; hosties, cachets vides des types utilisés pour médicaments, pains à cacheter, pâtes séchées de farine, d'amidon ou de fécule en feuilles et produits similaires:
...	
1905 90	— autres:

...	
1905 90 20	– – Hosties, cachets vides des types utilisés pour médicaments, pains à cacheter, pâtes séchées de farine, d’amidon ou de fécule en feuilles et produits similaires.”

- 6 Den nederländska versionen av KN innehåller följande beskrivning av nummer 1905 och däremot svarande undernummer:

”1905	Brood, gebak, biscuits en andere bakkerswaren, ook indien deze producten cacao bevatten; ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten van meel of van zetmeel
...	
1905 90	– andere:
...	
1905 90 20	– – ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten, van meel of van zetmeel.”

- 7 För att säkerställa en enhetlig tillämpning av KN inom gemenskapen kan kommissionen med stöd av artikel 9.1 a första strecksatsen i förordning nr 2658/87 anta förordningar för klassificeringen av enskilda varor i KN.

- 8 Enligt bilagan till klassificeringsförordningen omfattar undernummer 1905 90 20 i KN "livsmedelsberedning[ar] i form av torra, genomskinliga plattor, av varierande storlek, framställda av rismjöl, salt och vatten". I denna bilaga preciseras också att "[d]essa plattor används vanligtvis, efter blötläggning... som 'omslag' till vårrullar och liknande produkter".
- 9 Den internationella konventionen om systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering (nedan kallat HS), som ingicks i Bryssel den 14 juni 1983, och det till denna konvention hörande ändringsprotokollet av den 24 juni 1986 (nedan kallad HS-konventionen) godkändes för Europeiska ekonomiska gemenskapen genom rådets beslut 87/369/EEG av den 7 april 1987 (EGT L 198, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 12, s. 3).
- 10 Enligt artikel 3.1 i konventionen förbinder sig varje fördragsslutande part att se till att dess tulltaxenomenklatur och statistik överensstämmer med HS, att använda alla nummer och undernummer i HS, utan tillägg eller förändring, och därtill hörande nummerkoder, och att följa den numeriska ordningsföljden i HS. I samma bestämmelse föreskrivs att varje fördragsslutande part också förbinder sig att tillämpa de allmänna reglerna för tolkningen av HS och alla anmärkningar till avdelningar, kapitel och undernummer samt att inte ändra omfattningen av desamma.
- 11 Tullsamarbetsrådet (nu Världstullorganisationen), upprättat genom en internationell konvention, undertecknad i Bryssel den 15 december 1950, godkände, enligt villkoren i artikel 8 i HS-konventionen, de förklarande anmärkningarna till HS och de klassificeringsyttranden som HS-kommittén antagit.

12 Kommissionens förklarande anmärkning avseende undernummer 1905 90 20 i KN hänvisar till "de förklarande anmärkningarna till HS, nr 1905, B".

13 Den förklarande anmärkningen till SH avseende nummer 1905 har följande avfattning:

"...

A) Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao.

...

B) Nattvarvsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter.

Detta nummer omfattar ett antal varor som är framställda av mjöl- eller stärkelsedeg och i allmänhet gräddade i form av skivor eller blad. De används för skilda ändamål.

...

Numret omfattar också av bakad och torkad mjöl- eller stärkelsedeg framställda tunna blad, vilka används som överdrag på vissa konfektyrvaror, särskilt nougat. ...”

Lagstiftningen dels avseende att importtull inte ska bokföras i efterhand, dels avseende eftergift av importtull

— Bokföring ska inte ske i efterhand

¹⁴ I artikel 220.2 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 av den 19 december 1996 (EGT L 17, 1997, s. 1) (nedan kallad tullkodexen) föreskrivs följande:

”2. ... skall bokföring *i efterhand* inte ske i följande fall:

...

b) Det rätta tullbeloppet har inte bokförts på grund av ett misstag från tullmyndigheternas sida och gäldenären kunde inte rimligen ha upptäckt detta, eftersom

denne för sin del handlat i god tro och följt bestämmelserna i den gällande lagstiftningen i fråga om tulldeklarationen.

...”

- 15 I artikel 869 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning nr 2913/92 (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1677/98 av den 29 juli 1998 (EGT L 212, s. 18) (nedan kallad tillämpningsförordningen), föreskrivs följande:

”Tullmyndigheterna skall själva besluta att inte registrera obetalda tullar i bokföringen

...

- b) i de fall de anser att de villkor som fastställs i artikel 220.2 b i [tullkodexen] är uppfyllda, förutsatt att det belopp som inte har tagits ut av den ifrågavarande gäldenären för en eller flera import- eller exportärenden men till följd av ett enda misstag är mindre än 50 000 [euro].

....”

16 I artikel 871 i tillämpningsförordningen föreskrivs följande:

”I andra fall än de som avses i artikel 869, om vilka tullmyndigheterna antingen anser att de villkor som fastställs i artikel 220.2 b i kodexen är uppfyllda eller tvekar om den riktiga omfattningen av den bestämmelsens villkor för ett särskilt fall, skall dessa myndigheter hänföra ärendet till kommissionen, så att ett beslut kan fattas i enlighet med det förfarande som fastställs i artiklarna 872–876. De fall som hänförs till kommissionen skall innehålla alla uppgifter som behövs för en fullständig utredning. De skall dessutom innehålla en förklaring som är undertecknad av den person som berörs av det fall som skall hänföras till kommissionen och i vilken denne intygar att han har kunnat ta del av ärendehandlingarna och att han antingen inte har något att tillägga eller ger en beskrivning av alla de ytterligare omständigheter som han anser vara viktiga för fallets bedömning.

Så snart som kommissionen tagit emot ärendet, skall den underrätta den berörda medlemsstaten om detta.

Om det visar sig att de uppgifter som medlemsstaten lämnat inte är tillräckliga för att kunna fatta ett beslut om ärendet i fråga med fullständig kännedom om fakta, får kommissionen begära att kompletterande uppgifter lämnas.”

17 Artikel 873 första stycket i tillämpningsförordningen har följande avfattning:

”Efter samråd med en grupp av experter som består av företrädare från alla medlemsstaterna och som sammanträder inom kommitténs ramar för att bedöma ärendet i fråga, skall kommissionen besluta om omständigheterna i fråga är eller inte är sådana att tullbeloppet i fråga inte behöver registreras [*i efterhand*] i bokföringen.”

— Återbetalning eller eftergift av tullbeloppen

18 I artikel 239 i tullkodexen föreskrivs följande:

”1. Import- eller exporttullar får återbetalas eller efterges i andra fall än de som avses i artiklarna 236–238 och vilka

— bestäms enligt kommittéförfarandet,

— följer av omständigheter vid vilka varken oriktigheter eller uppenbar vårdslöshet kan tillskrivas den person det gäller. De fall vid vilka denna bestämmelse får tillämpas och de närmare reglerna för förfarandet fastställs enligt kommittéförfarandet. Återbetalning eller eftergift får underkastas särskilda villkor.

2. Återbetalning eller eftergift av tullar av de skäl som anges i punkt 1 skall beviljas efter ingivande av ansökan till vederbörande tullkontor...”

19 I artikel 905 i tillämpningsförfordningen föreskrivs följande:

”Om den beslutande tullmyndighet till vilken en ansökan om återbetalning eller eftergift enligt artikel 239.2 i kodexen har ingivits inte kan fatta ett beslut på grundval av artikel 899, men ansökan är bestyrkt med bevis som kan ge upphov till en särskild situation till följd av omständigheter under vilka inget bedrägeri eller klar försumlighet kan tillskrivas personen i fråga, skall den medlemsstat som denna myndighet tillhör överlämna ärendet till kommissionen för ett avgörande enligt det förfarande som fastställs i artik[arna] 906–909.

Den beslutande tullmyndigheten får dock, utom i händelse av tveksamhet, själv besluta om återbetalning eller eftergift av tullavgifterna om den anser att de villkor som avses i artikel 239.1 i kodexen är uppfyllda, under förutsättning att det belopp som berör varje aktör till följd av samma särskilda situation och som i förekommande fall avser flera import- eller exporttransaktioner, inte överstiger 50 000 [euro].

Beteckningen ’den berörda personen’ skall tolkas på samma sätt som i artikel 899.

I alla andra fall skall den beslutande tullmyndigheten avslå ansökan.

2. Det ärende som hänförs till kommissionen skall innehålla alla fakta som behövs för en fullständig utredning av det överlämnade ärendet. Dessa handlingar skall dessutom innehålla en förklaring som är undertecknad av den person som ansöker om återbetalning eller eftergift och i vilken denne intygar att han har kunnat ta del av handlingarna och att han antingen inte har något att tillägga eller ger en beskrivning av alla de ytterligare omständigheter som han anser vara viktiga för fallets bedömning.

Så snart som kommissionen tar emot ärendet, skall den underrätta de berörda medlemsstaterna om detta.

Om det visar sig att de upplysningar som medlemsstaten lämnat inte är tillräckliga för att ett beslut skall kunna fattas om ärendet i fråga med fullständig kännedom om fakta, får kommissionen begära kompletterande upplysningar.

...”

20 I artikel 907 första stycket i tillämpningsförordningen stadgas följande:

”Efter samråd med en expertgrupp som består av företrädare för alla medlemsstater och som möts inom ramen för kommittén för att pröva fallet i fråga skall kommissionen fatta ett beslut i vilket det fastställs antingen att den situation som prövats berättigar till återbetalning eller eftergift eller att den inte berättigar till detta.”

Nationell rätt

21 I artikel 8:72 fjärde stycket i den allmänna förvaltningslagen (Algemene Wet Bestuursrecht) föreskrivs följande:

I - 8728

”Om rätten finner att talan ska bifallas kan den ålägga den handläggande myndigheten att med beaktande av dess avgörande fatta ett nytt beslut eller att vidta annan åtgärd, eller så kan rätten besluta att dess avgörande ersätter det beslut av myndigheten som helt eller delvis ogiltigförklarats.”

Tvisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 22 H & S är ett nederländskt tillverknings- och handelsföretag som förser bland annat restauranger med orientaliska livsmedelsprodukter. Företaget importerar för detta ändamål sedan flera år tillbaka rispapper från Vietnam.
- 23 H & S importerade denna produkt redan år 1996, med angivelse av undernummer 1901 90 99 i KN. Denna tullklassificering ska vid upprepade tillfällen ha godtagits av de nederländska tullmyndigheterna (nedan kallade tullmyndigheterna), också efter genomförda kontroller och analyser av prover av importerade laster.
- 24 Den 27 juni 1997 antog kommissionen den klassificeringsförordning i vilken det föreskrivs att de ifrågavarande produkterna de facto omfattas av undernummer 1905 90 20 i KN. Denna förordning offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 28 juni 1997 och trädde i kraft den 19 juli 1997.
- 25 H & S fortsatte emellertid att klassificera det rispapper som det importerade enligt undernummer 1901 90 99. Tullmyndigheterna fortsatte likaså att godta H & S deklARATIONER, senast den 14 juli 1997 och den 16 mars 1998. Vid sistnämnda datum upptäckte dock tullmyndigheterna att klassificeringen var felaktig och underrättade bolaget om att nämnda produkt omfattades av det nummer som föreskrivs i klassifice-

ringsförordningen, det vill säga undernummer 1905 90 20 i KN. H & S deklarerade hädanefter sina produkter under sistnämnda nummer.

- 26 Under år 2000 underrättade tullmyndigheterna H & S om att de för perioden den 25 november 1997–2 februari 1998 hade för avsikt att i efterhand uppbära den tull som skulle ha erlagts enligt undernummer 1905 90 20 i KN.
- 27 H & S framställde därför en ansökan om att kravet på denna tull skulle efterges. Den 19 september 2002 erhöll kommissionen en ansökan i den mening som avses i artikel 905 i tillämpningsförordningen varpå den, den 17 juni 2004, fattade beslut REM 19/2002 vari den slog fast att det saknades grund för att efterge tullen i ett enskilt fall (nedan kallat beslutet av den 17 juni 2004). H & S invände mot beslutet och väckte talan om ogiltigförklaring av detsamma den 23 september 2004 vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt. Förstainstansrättens dom av den 30 november 2006 i mål T-382/04, Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods mot kommissionen (ej publicerad i rättsfallssamlingen), i vilken nämnda talan ogillades, överklagades av H & S i ett mål som registrerades vid domstolens kansli under målnummer C-38/07 P.
- 28 Den 22 november 2000 tillställde tullmyndigheterna H & S ett uppbördsbeslut avseende ett belopp på 645 399,50 NLG (eller 292 869,52 euro). H & S begärde omprövning av beslutet, och Inspecteur beslutade vid omprövning att inte företa någon ändring, bortsett från ett belopp på 13 650,30 NLG till följd av att en tulldeklaration hade ogiltigförklarats.
- 29 Den 29 mars 2001 väckte H & S talan vid Tariefcommissie, som under förfarandet ersattes av Gerechtshof te Amsterdam. Denna biföll talan den 7 december 2004 och ogiltigförklarade såväl omprövningsbeslutet av Inspecteur som betalningskraven. Denna domstol bekräftade visserligen att risplattorna omfattades av undernummer 1905 90 20 i KN. Den felaktiga tillämpningen av undernummer 1901 90 99 i KN hade dock enligt H & S förorsakats av ett misstag begånget av tullmyndigheterna, vilket inte

rimligen hade kunnat upptäckas av H & S och som enligt artikel 220 i tullkodexen gav utrymme för att efterge uppbörden i efterhand av den importtull som bolaget sålunda har undgått.

- 30 Staatssecretaris van Financiën väckte därmed kassationstalan vid den hänskjutande domstolen och riktade talan mot Gerechtshof te Amsterdams tillämpning av artikel 220 i tullkodexen. H & S anslutningsöverklagade och yrkade att den hänskjutande domstolen skulle fastställa att dess produkter i själva verket omfattas av undernummer 1901 90 99 i KN.
- 31 Av beslutet om hänskjutande framgår att det är ostridigt att de importerade produkterna består av rismjöl, vatten och salt, som blandats, knådats och därefter kavlat ut och torkats. Dessa produkter är inte avsedda att förtäras utan föregående värmebehandling.
- 32 När det gäller anslutningsöverklagandet har den hänskjutande domstolen konstaterat att numret 1905 i KN enligt de förklarande anmärkningarna till HS inte kännetecknas så mycket av det faktum att det rör produkter som bakats som av det faktum att det avser tunna produkter.
- 33 Det skulle dock med stöd av domstolens rättspraxis även kunna hävdas att nummer 1901 och nummer 1905 i KN skiljer sig åt genom att det första numret avser obakade produkter medan det senare numret tar sikte på bakade produkter.

- 34 Eftersom klassificeringsförordningen undantagslöst placerar risplattor under nummer 1905 i KN anser Hoge Raad der Nederlanden att domstolen måste tillfrågas om förordningens giltighet.
- 35 När det gäller huvudöverklagandet har denna domstol konstaterat att Gerechtshof te Amsterdam i sin dom av den 7 december 2004 medgav att de tre kriterier som avser huruvida tullmyndighetens misstag var möjligt att upptäcka, och som fordras för tillämpningen av artikel 220 i tullkodexen, var uppfyllda, även om kommissionen den 17 juni 2004 hade beslutat att dessa kriterier inte var uppfyllda i fråga om bedömningen av aktörens omsorg för tillämpningen av artikel 239 i nämnda kodex, vilket förstainstansrätten bekräftade i sin dom i det ovannämnda målet Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods mot kommissionen, där den ogillade den talan som H & S väckt mot beslutet av den 17 juni 2004.
- 36 Enligt den hänskjutande domstolen gäller frågan vilket beslut en nationell tullmyndighet är skyldig att följa när kommissionen och den nationella domstolen intar två mot varandra stridande ståndpunkter i fråga om bedömningen av de tre ovannämnda kriterierna. Det gäller närmare bestämt att definiera vilken behörighet den nationella domstolen har i förhållande till kommissionen när det gäller tillämpningen av dessa kriterier.
- 37 Den hänskjutande domstolen har hävdat att om tullmyndigheterna anser att de villkor som uppställs i tullkodexen kan uppfyllas, så hänför de ärendet till kommissionen, som avgör huruvida importtullen ska uppbäras i efterhand (artikel 220 i tullkodexen) eller om det finns skäl att efterge tullen (artikel 239 i nämnda kodex). Om så är fallet är den enhetliga tillämpningen av gemenskapsrätten säkerställd.

38 Så skulle emellertid inte vara fallet om tullmyndigheterna beslutade att villkoren för genomförandet av artikel 220 i tullkodexen inte var uppfyllda. I det fallet vänder de sig inte till kommissionen och det ankommer, om den berörde har väckt talan mot dessa myndigheters beslut, alltså på den nationella domstolen att bedöma huruvida villkoren för att avstå från uppbörd i efterhand är uppfyllda eller ej. Den enhetliga tillämpningen av gemenskapsrätten kan alltså säkerställas genom den mekanism som begäran om förhandsavgörande utgör. När det avgörande som meddelas av den nationella domstolen kan överklagas har dock den senare inte någon skyldighet att vilandeförklara målet för att hänskjuta en tolkningsfråga.

39 Det är mot denna bakgrund som Hoge Raad der Nederlanden har beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till EG-domstolen:

- ”1) Omfattas sådana plattor som definieras i bilagan till [klassificeringsförordningen] av nummer 1905 i [KN] om det är fråga om plattor tillverkade av rismjöl, salt och vatten som är torkade men inte har genomgått värmebehandling?

- 2) Är [klassificeringsförordningen] giltig, med hänsyn till svaret på föregående fråga?

- 3) Ska artikel 871 i [tillämpningsförordningen] tolkas så, att om tullmyndigheten enligt artikel 871.1 är skyldig att hänföra ett ärende till kommissionen innan den kan besluta att avstå från bokföring av tull i efterhand, då har den nationella domstol som prövar en talan som den tullskyldige väckt mot tullmyndighetens

beslut att bokföra tullen i efterhand inte befogenhet att ogiltigförklara denna bokföring på den grunden att domstolen finner att villkoren i artikel 220.2 b [i tullkodexen] för att (vara skyldig att) avstå från bokföring i efterhand är uppfyllda, när kommissionen inte delar den bedömningen?

- 4) Om svaret på fråga 3 är att behörigheten för den nationella domstol som har att pröva en talan om uppbörd av tullar i efterhand inte begränsas av att kommissionen har befogenhet vad gäller uppbörd av tullar i efterhand, ger då gemenskapsrätten några andra möjligheter att säkerställa en enhetlig tillämpning av gemenskapsrätten i de fall då kommissionen och den nationella domstolen gör olika bedömningar av villkoren för huruvida en gäldenär hade kunnat upptäcka ett misstag från tullmyndigheternas sida i den mening som avses i artikel 220 i tullkodexen?”

Tolkningsfrågorna

Den första och den andra tolkningsfrågan

- ⁴⁰ Den hänskjutande domstolen har ställt sina två första tolkningsfrågor, vilka ska prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida plattor tillverkade av rismjöl, salt och vatten som är torkade men inte har genomgått värmebehandling omfattas av undernummer 1905 90 20 i KN och, i förekommande fall, huruvida klassificeringsförordningen är giltig.

— Yttranden som inkommit till domstolen

41 H & S anser att nummer 1905 i KN endast rör bakade produkter som kan konsumeras direkt på sätt som domstolen lät förstå i punkt 12 i sin dom av den 11 augusti 1995 i mål C-12/94, Uelzena Milchwerke (REG 1995, s. I-2397). Klassificeringsförordningen borde följaktligen ogiltigförklaras.

42 Den nederländska, den grekiska och den italienska regeringen har liksom kommissionen anfört uppfattningen att nummer 1905 i KN inte specifikt rör produkter som är bakade eller som kan konsumeras direkt, och att klassificeringen av risplattor i undernummer 1905 90 20 i KN inte strider mot kombinerade nomenklaturen. De anser alltså att klassificeringsförordningen är giltig.

— Domstolens svar

43 Domstolen erinrar inledningsvis om att det avgörande kriteriet för tullklassificering av varor i allmänhet ska vara deras objektiva kännetecken och egenskaper, såsom de bland annat definieras i ordalydelsen i tullnumret och i anmärkningarna till avdelningarna eller kapitlen (dom av den 18 juli 2007 i mål C-142/06, Olicom, REG 2007, s. I-6675, punkt 16 och där angiven rättspraxis).

44 De anmärkningar som föregår de olika kapitlen i Gemensamma tulltaxan, liksom för övrigt de förklarande anmärkningarna till HS, utgör i detta avseende viktiga hjälpmedel för att säkerställa en enhetlig tillämpning av tulltaxan och kan i denna egenskap betraktas som giltiga tolkningsdata för densamma (domen i det ovannämnda målet Olicom, punkt 17 och där angiven rättspraxis).

- 45 Det är sant som klaganden i målet vid den nationella domstolen har hävdad att den nederländska versionen av ordalydelsen i nummer 1905 i KN i motsats till vissa andra språkversioner inte uttryckligen hänvisar till plattor tillverkade av mjöl- eller stärkelsedeg eller andra liknande produkter, som ska vara "torkade". I denna språkversion hänvisas nämligen endast till produkter som har formen av plattor.
- 46 Enligt fast rättpraxis gäller dock att behovet av att gemenskapens rättsakter tolkas enhetligt utesluter att texten i en bestämmelse i oklara fall betraktas isolerat och kräver i stället att den ska tolkas och tillämpas mot bakgrund av de versioner som utarbetats på övriga officiella språk (dom av den 11 november 1999 i mål C-48/98, Söhl och Söhlke, REG 1999, s. I-7877, punkt 46).
- 47 Beträffande det av H & S åberopade nummer 1901 i KN konstaterar domstolen att det numret, i enlighet med vad som uttryckligen anges i dess ordalydelse, endast avser livsmedelsberedningar av mjöl, krossgryn, stärkelse eller maltextrakt som inte nämns eller inbegrips någon annanstans i KN. Detta nummer har alltså karaktär av uppsamlingsnummer och kan inte omfatta produkter för vilka beskrivningen svarar mot andra nummer i det berörda kapitlet i KN. För övrigt gäller att undernummer 1901 90 99 i KN, under vilket de varor som är i fråga i målet vid den nationella domstolen har deklarerats, motsvarar "andra" produkter, det vill säga de som inte kan klassificeras enligt ett annat undernummer till nämnda uppsamlingsnummer 1901.
- 48 Som generaladvokaten har utvecklat i punkterna 43 och 44 i sitt förslag till avgörande anges hänvisningen till rispapper (rice paper) eller till "torkade" produkter uttryckligen i ordalydelsen av flera språkversioner av undernummer 1905 90 20 i KN.

- 49 Vidare gäller, i motsats till vad H & S har hävdad i sitt skriftliga yttrande till domstolen, att ingen av språkversionerna hänvisar till kravet att de produkter som omfattas av nämnda undernummer måste vara bakade. Den enda hänvisning som görs till skicket hos de produkter som omfattas av nummer 1905 i KN, och närmare bestämt av undernummer 1905 90 20 däri, rör det faktum att de är "torkade".
- 50 Kommissionens förklarande anmärkning avseende sistnämnda undernummer hänvisar till "de förklarande anmärkningarna till HS, nr 1905, B". Som den nederländska regeringen har betonat avser dessa anmärkningar ett visst antal produkter beredda av mjöl eller stärkelse som för det mesta bakats, normalt i form av skivor eller plattor, vilka används för vitt skilda ändamål. Enligt kommissionens och HS:s förklarande anmärkningar är således inte det faktum att bakning skett ett nödvändigt kännetecken för klassificeringen av en vara till undernummer 1905 90 20 i KN.
- 51 Slutligen går det inte att av punkt 12 i domen i det ovannämnda målet Uelzena Milchwerke dra slutsatsen att domstolen skulle ha avsett att begränsa tillämpningen av nummer 1905 i KN till att endast gälla "bakade" produkter. Domstolen slog visserligen i den punkten fast att klassificeringen till nummer 1905 av "[b]röd, bakverk, kakor, kex och andra bagerivaror..." och till undernummer 1905 30 av "[s]öta kex, småkakor o.d.; våfflor och rån (wafers)" förutsätter att den berörda varan har bakats åtminstone en gång. Domstolen konstaterar emellertid att denna bedömning endast rörde den första av de produktkategorier som förekommer i ordalydelsen i nummer 1905, det vill säga den kategori som avser "[b]röd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao", som sorterar under A i HS förklarande anmärkning till nummer 1905.
- 52 Mot bakgrund av det ovan anförda konstaterar domstolen att klassificeringen i undernummer 1905 90 20 i KN av livsmedelsberedning, i form av torra, genomskinliga plattor, av varierande storlek, framställda av rismjöl, salt och vatten, överensstämmer med ordalydelsen i detta undernummer.

53 De två första frågorna ska alltså besvaras på följande sätt:

- plattor tillverkade av rismjöl, salt och vatten som är torkade men som inte har genomgått värmebehandling omfattas av undernummer 1905 90 20 i KN,

- prövningen av den fråga som ställts har inte påvisat några omständigheter som kan påverka giltigheten av klassificeringsförordningen.

Den tredje och den fjärde tolkningsfrågan

54 Den hänskjutande domstolen har ställt sin tredje och sin fjärde tolkningsfråga, vilka ska prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida den nationella domstol vid vilken beslutet om uppbörd av importtull hänförlig till ett visst fall har bestritts vid sin prövning av ett enskilt fall utifrån artikel 220 i tullkodexen är bunden av ett beslut av kommissionen i vilket denna redan har tagit ställning med avseende på nämnda fall till om tillämpningsvillkoren i artikel 239.1 andra strecksatsen i tullkodexen är uppfyllda.

Yttranden som inkommit till domstolen

55 H & S är av den uppfattningen att den nationella domstolen, när den tar ställning till om artikel 220 i tullkodexen är tillämplig på ett enskilt fall, inte är bunden av ett beslut av kommissionen där den avgör ärendet med hjälp av artikel 239 i nämnda kodex, eftersom hänskjutandet av tolkningsfrågor säkerställer att gemenskapsrätten tillämpas enhetligt.

- 56 Den nederländska, den grekiska och den italienska regeringen anser liksom kommissionen att ett sådant beslut av kommissionen ska följas av den nationella domstolen och att denna, om den önskar avvika från kommissionens beslut, antingen ska vilandeförklara målet till dess att det meddelats ett slutligt avgörande av den gemensapsdomstol vid vilken en talan om ogiltigförklaring av nämnda beslut har anhängiggjorts, eller begära förhandsavgörande från domstolen med avseende på giltighetsfrågor.

Domstolens svar

- 57 Domstolen konstaterar inledningsvis att ändamålet med artiklarna 220 och 239 i tullkodexen är detsamma, nämligen att betalningen av import- eller exporttullar i efterhand ska begränsas till situationer där sådan betalning är berättigad eller förenlig med en grundläggande princip, såsom principen om skydd för berättigade förväntningar (se dom av den 1 april 1993 i mål C-250/91, Hewlett Packard France, REG 1993, s. I-1819, punkt 46, och domen i det ovannämnda målet Söhl & Söhlke, punkt 54).
- 58 Härav följer att de villkor som gäller för tillämpningen av nämnda artiklar, alltså beträffande artikel 239.1 andra strecksatsen i tullkodexen bland annat det villkor som avser att den berörde inte får ha gjort sig skyldig till uppenbar vårdslöshet och, beträffande artikel 220 i tullkodexen, det villkor som avser att det inte skett något misstag av tullmyndigheterna som kan upptäckas av den tullskyldige, ska tolkas på samma sätt (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Söhl & Söhlke, punkt 54).
- 59 Som domstolen redan tidigare har slagit fast gäller följaktligen att bedömningen av huruvida "uppenbar vårdslöshet", i den mening som avses i artikel 239.1 andra strecksatsen i tullkodexen, är för handen ska ske genom en analog tillämpning av de kriterier som tillämpas inom ramen för artikel 220 i tullkodexen. Med hjälp av dessa

kriterier avgör domstolen huruvida ett misstag från tullmyndighetens sida hade kunnat upptäckas av en ekonomisk aktör (se domen i det ovannämnda målet Söhl & Söhlke, punkterna 55 och 56, och dom av den 13 mars 2003 i mål C-156/00, Nederländerna mot kommissionen, REG 2003, s. I-2527, punkt 92).

- 60 Inom ramen för de förfaranden som föreskrivs i artiklarna 871 och 905 i tillämpningsförordningen gäller, när tullmyndigheterna anser att de villkor som föreskrivs i artiklarna 220.2 b och artikel 239.1 andra strecksatsen i tullkodexen är uppfyllda, att dessa myndigheter eller den medlemsstat av vilken de omfattas – med undantag av de situationer som föreskrivs i artiklarna 869 och 899 i nämnda förordning – ska hänföra ärendet till kommissionen så att denna kan avgöra huruvida nämnda villkor verkligen är uppfyllda.
- 61 Det förefaller i detta avseende, med undantag av de särskilda fall som föreskrivs i lagstiftningen, som om gemenskapslagstiftarens vilja varit att anförtro de situationer där det ska avstås från normalt påräkneliga budgetintäkter åt kommissionens bedömning eftersom den tull som uppburits på import av produkter till gemenskaps territoriet utgör medel som tillhör Europeiska gemenskapernas budget. Ett sådant konstaterande stöds av de befogenheter som anförtrots kommissionen i artiklarna 875 och 908.3 i tillämpningsförordningen, där det föreskrivs att denna, på villkor som den ska fastställa, får bemyndiga en eller flera medlemsstater att avstå från att bokföra tullen i efterhand eller återbetala eller efterge tullar i sådana fall där sakfrågorna och rättsfrågorna är jämförbara med dem som redan prövats av kommissionen i dess tidigare beslut.
- 62 Som domstolen redan har preciserat har kommissionen givits befogenhet att besluta i fråga om uppbörd av tullskulder i efterhand i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av gemenskapsrätten. Denna riskerar att äventyras i fall där en ansökan om att uppbörd i efterhand inte ska ske bifalls. Den bedömning som en medlemsstat kan

stödja sig på för att fatta ett gynnande beslut riskerar nämligen i praktiken, eftersom beslutet troligen inte kommer att överklagas, att undgå en kontroll varigenom en enhetlig tillämpning av de villkor som anges i gemenskapsrätten kan säkerställas. Detta blir däremot inte fallet när de nationella myndigheterna inleder ett förfarande för uppbörd, oavsett hur stort beloppet i fråga är. Den berörde kan i sådant fall bestrida beslutet vid nationell domstol (dom av den 22 juni 2006 i mål C-419/04, Conseil général de la Vienne, REG 2006, s. I-5645, punkt 42 och där angiven rättspraxis).

63 I ett sådant fall ankommer det alltså på den nationella domstolen att bedöma huruvida dessa villkor är uppfyllda med hänsyn till omständigheterna i målet och följaktligen huruvida domstolen kan säkerställa förenligheten med gemenskapsrätten inom ramen för förfarandet med begäran om förhandsavgörande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 juni 1990 i mål C-64/89, Deutsche Fernsprecher, REG 1990, s. I-2535, punkt 13, och domen i det ovannämnda målet Conseil général de la Vienne, punkt 42 och där angiven rättspraxis).

64 När emellertid kommissionen har erhållit en ansökan från en medlemsstat om eftergift av importtull i den mening som avses i artikel 239 i tullkodexen och den redan har fattat ett beslut där rättsliga eller materiella bedömningar har gjorts i ett enskilt fall av import, gäller dessa bedömningar för samtliga de organ i den medlemsstat till vilken ett sådant beslut riktas, i enlighet med artikel 249 EG, och detta omfattar även de av dess domstolar som föranletts att pröva nämnda fall utifrån artikel 220 i tullkodexen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 september 1998 i mål C-413/96, Sportgoods, REG 1998, s. I-5285, punkt 41).

65 De krav som är förenade med den enhetliga tillämpningen av gemenskapsrätten fordrar alltså för samma importtransaktioner av en importör att ett beslut av kommissionen, där den tar ställning till huruvida denna importör har gjort sig skyldig till "uppenbar vårdslöshet", inte får blockeras av ett senare beslut av en nationell domstol som tar ställning till huruvida nämnde importör hade kunnat upptäcka det misstag som de nationella tullmyndigheterna begått.

- 66 Har alltså en sådan nationell domstol som, i förevarande mål, Gerechthshof te Amsterdam, under det förfarande som inlemts vid denna domstol avseende en talan mot beslutet om uppbörd av importtull, kännedom om att ett ärende har anhängiggjorts vid kommissionen i enlighet med artiklarna 220 eller 239 i tullkodexen, ska nämnda domstol undvika att fatta beslut som går emot ett beslut som kommissionen avser att fatta med tillämpning av nämnda artiklar (se analogt dom av den 28 februari 1991 i mål C-234/89, *Delimitis*, REG 1991, s. I-935, punkt 47, svensk specialutgåva, volym 11, s. I-65, och av den 14 december 2000 i mål C-344/98, *Masterfoods och HB*, REG 2000, s. I-11369, punkt 51). Detta innebär att den hänskjutande domstolen, som inte får ersätta kommissionens bedömning med sin egen, kan vilandeförklara målet i väntan på att kommissionen fattar sitt beslut (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 september 1999 i mål C-61/98, *De Haan*, REG 1999, s. I-5003, punkt 48).
- 67 Som domstolen erinrat om, bland annat inom ramen för tvister när det gäller artiklarna 81 EG och 82 EG, gäller hursomhelst att när en nationell domstol hyser tvivel beträffande giltigheten eller tolkningen av en rättsakt från en av gemenskapens institutioner, kan eller ska den i enlighet med artikel 234 andra och tredje styckena EG begära att domstolen ska meddela ett förhandsavgörande (se domen i det ovannämnda målet *Masterfoods och HB*, punkt 54).
- 68 Om importören, i likhet med vad som är fallet i målet vid den nationella domstolen, inom den tidsfrist som föreskrivs i artikel 230 femte stycket EG hade väckt talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut avseende ansökan om eftergift av tullen i den mening som avses i artikel 239 i tullkodexen, ankom det på den nationella domstolen att bedöma om den antingen skulle vilandeförklara målet till dess att nämnda talan om ogiltigförklaring definitivt avgjorts eller om den själv skulle begära förhandsavgörande av domstolen avseende giltigheten (se analogt domen i det ovannämnda målet *Masterfoods och HB*, punkt 55).
- 69 När kommissionen däremot avgör ett enskilt fall inom ramen för artikel 239 i tullkodexen kan den inte vara bunden av ett avgörande som en nationell domstol meddelat tidigare, i vilket denna har tagit ställning till villkoren för tillämpning på nämnda fall av artikel 220 i tullkodexen (se analogt domen i det ovannämnda målet *Masterfoods och HB*, punkt 48).

70 Mot bakgrund av det ovan anförda ska den tredje och den fjärde frågan besvaras på följande sätt:

- När kommissionen har erhållit en ansökan från en medlemsstat om eftergift av importtull, i den mening som avses i artikel 239 i tullkodexen, och den redan har fattat ett beslut där rättsliga eller materiella bedömningar har gjorts i ett enskilt fall av import, gäller dessa bedömningar samtliga de organ i den medlemsstat till vilken ett sådant beslut riktar sig, i enlighet med artikel 249 EG, och detta omfattar även de av dess domstolar som föranletts att pröva nämnda fall utifrån artikel 220 i tullkodexen.

- Om importören inom den tidsfrist som föreskrivs i artikel 230 femte stycket EG har väckt talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut avseende ansökan om eftergift av tullen i den mening som avses i artikel 239 i tullkodexen, ankommer det på den nationella domstolen att bedöma om den antingen ska vilandeförklara målet till dess att nämnda talan om ogiltigförklaring definitivt avgjorts eller om den själv ska begära förhandsavgörande av domstolen avseende giltigheten.

Rättegångskostnader

71 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

- 1) **Plattor tillverkade av rismjöl, salt och vatten, som är torkade men inte har genomgått värmebehandling, omfattas av undernummer 1905 90 20 i den kombinerade nomenklatur som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG)**

nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1624/97 av den 13 augusti 1997.

- 2) Prövningen av den fråga som ställts har inte påvisat några omständigheter som kan påverka giltigheten av kommissionens förordning (EG) nr 1196/97 av den 27 juni 1997 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen.
- 3) När kommissionen har erhållit en ansökan från en medlemsstat om eftergift av importtull i den mening som avses i artikel 239 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 av den 19 december 1996, och den redan har fattat ett beslut där rättsliga eller materiella bedömningar har gjorts i ett enskilt fall av import, gäller dessa bedömningar samtliga de organ i den medlemsstat till vilken ett sådant beslut riktar sig, i enlighet med artikel 249 EG, och detta omfattar även de av dess domstolar som föranletts att pröva nämnda fall utifrån artikel 220 i nämnda förordning.

Om importören inom den tidsfrist som föreskrivs i artikel 230 femte stycket EG har väckt talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut avseende ansökan om eftergift av tullen i den mening som avses i artikel 239 i tullkodexen, ankommer det på den nationella domstolen att bedöma om den antingen ska vilandeförklara målet till dess att nämnda talan om ogiltigförklaring definitivt avgjorts eller om den själv ska begära förhandsavgörande av domstolen avseende giltigheten.

Underskrifter